

יגדיל תורה

חברת לזמדי שי"ם

לחיזוק לימוד
הדף היומי

בס"ד

טעימה שבועית בלימוד הדף היומי

נושג גלמודי, מהנלמד כפרש ויקהל

רבותי נברך, אבל מה עם הלחם שעל השולחן ?

אמר ר' אלעזר כל שאינו משייר פת על שולחנו אינו רואה סימן ברכה לעולם סנהדרין נב.

בגמ' נתבאר שהמשייר פתיתים על השולחן בשעת ברכה מ"ז רואה סימן ברכה אבל המביא פת שלימה נראה שמביאה לשם עבודה זרה ששמה גד.

נחלקו הפוסקים מה הדין כשלא מביאים פת שלימה במיוחד, רק כשנשאר פת שלימה על השולחן.

כתב המהר"י ווייל (חידושי דינין והלכות סי' מ) שיש להסיר פת שלם מהשולחן, לפי שאין ברכה מצויה בדבר שלם שהוא כמו דבר שבמידה, שאין הברכה מצויה בו, וכתב במטה משה (סי' שה) שיש לחוש לדבריו.

אבל כתב המג"א שעל פי הזהר האיסור הוא להביא מה שחסר בשולחן, פת שלימה או פתיתים, כדי שבשעת ברכה מ"ז יהיו על השולחן גם פת שלימה וגם פתיתים. וכן פסק במשנ"ב (סק"ה).

אבל בשו"ת הרדב"ז (ח"ד סי' רא) דן האם המביא פת לשולחן לפני ברכה מ"ז יש לו לבצעו כדי שלא יהיה שלם, וכתב שמפני כמה טעמים אין צריך כלל לבצע את הכיכר, ואם היה בכוחו היה מבטל מנהג זה, לפי שבזמננו אין מצוי ע"ז זו ששמה גד.

וראוי להביא דברי בעל הבן איש חי, שברכה מ"ז הינו תיקון גדול מאוד על השולחן, לכך הזהירו חז"ל את האדם לשייר פת על שולחנו. ובזהר החמירו מאוד ואסמכוהו על הפסוק 'לא תשא את שם ד' אלוך לשוא'.